

★ VILACUP

Butlletí informatiu de la CUP Sant Celoni
Març 2008, núm. 9. Segona època

La Ferreria. Paisatge, natura i història

El paratge d'interès històric i cultural situat a la Batllòria es troba en perill de ser transformat en una teranyina de naus industrials. El conjunt format per l'antic hostal i l'antiga ferreria, enclavat en un punt clau del camí Ral, a mig camí entre Barcelona i Girona, l'últim espai agrícola a la vora de la Tordera i testimoni silenciós del pas de la història, està a punt de ser engolit per l'especulació injustificada disfressada de progrés i futur.



Increment del 50% de l'IBI en els immobles desocupats

La proposta de la CUP d'incrementar un 50% l'IBI dels habitatges desocupats és fruit d'un intens debat portat a terme arran de l'alarmant situació que viu el mercat de l'habitatge, al qual la gent jove no pot accedir a causa de l'augment dels preus fruit d'una especulació creixent.

La intenció no és penalitzar els propietaris, sinó incentivar l'entrada dels habitatges desocupats a la borsa d'habitatge municipal per oferir condicions més ajustades a la realitat social de la nostra vila.

CiU vol urbanitzar can Riera de l'Aigua

L'Àrea Residencial Especial (ARE) imposada per la Generalita implicarà construir 1.270 habitatges al paratge natural de Can Riera de l'Aigua, entre la riba del Pertegàs i el parc natural del Montseny, zona popularment coneguda com els Maribaus. D'una extensió prevista aproximada de 25 ha amb una densitat mínima de 50 habitatges per hectàrea. Aquesta ARE, juntament amb els plans urbanístics previstos, implica un creixement demogràfic de quasi 8.000 persones, la qual cosa suposa arribar a un sostre de població de 24.000 habitants. Vegeu els motius pels quals la CUP s'hi oposa rotundament.



SUMARI

Editorial	2
L'embast	2
Què es cou?	4
Salvem la Ferreria	6
Can Riera fa aigües	7
Què hem fet?	8
Les mocions	9
Gira el mitjó	9
El Quart cinturó	10
La veu del carrer	12
Dimecres de mercat	12


Candidatura d'Unitat Popular

L'embast

Editorial

Res de l'altre món

No volem veure el got mig buit o mig ple; desitgem aguar-lo trencat, trinxat; fet miques!... i tot va començar quan encara no ens depilàvem ni ens afaitàvem. Trampejaven per aquella "etapa vital" tan inexorable i dramàtica que hem convingut a titllar d'"adolescència". Per dignitat i sense remei s'havia de superar aquest malèit tràngol "metamorfòsic". Amb més raó encara si gosaven tastar el que ses majestats les autoritats i els adults "conscienciats" ens havien preparat amb amor per distreure'ns de les picors i de la vanitat petulant. Un panorama esperpèntic. Som-hi! Obriem un espai on plegats dibuixem una manera diferent d'encarar allò (tot) que s'esdevé al nostre entorn (estem rodejats) Sí! I per aquelles casualitats... ho vam aconseguir! I van passar els anys. No gaires, però prou per quedar enfangats fins al coll, trinxats, sense esperança, però, ves per on, amb la mica de convenciment necessari per assaltar la moqueta; això sí: amb els peus ben emmerdats (que és com ens agrada tenir-los!). I a partir d'aquí ja coneixes la història; la CUP existeix! I en aquest itinerari de maduració política, d'èxits i fracassos, vam parir, entre molts d'altres artefactes (molts amb la pólvora mullada), un full. Sí, només un, però delicadament plegat i presentat sobre paper setinat: el VILACUP; una exquisititat en blanc i negre, gens pretensiosa; quatre ratlles (sense faltes d'ortografia), tres fotografies (d'aficionat) i dues gotes d'essència de l'extraradi ideològic (allà on proliferen frases altisonants i punxegudes)... i una sobredosi de voluntarisme. Poca cosa més. Sort que el paper ho aguanta tot. La merda, també. Però el full, les xerrades, les festes... ens han permès arribar on som: aquí! Amb tu, ara que llegeixes el nou VILACUP! Ni mig ple ni mig buit; construïm l'alternativa!



Vilacup és el butlletí informatiu de la CUP Sant Celoni.

Us podeu posar en contacte amb nosaltres al carrer de Sant Josep, 76, 08470, de Sant Celoni, al telèfon 93 867 16 13 o per correu electrònic a l'adreça santceloni@cup.cat.

Aquest número ha estat enviat a la impremta el dia 7 de març de 2008.
Dipòsit legal: GI-389-2008

El fracàs del model polític actual mobilitza la ciutadania a la recerca de solucions



El foment de l'assemblearisme és bàsic per construir una alternativa popular contraposada als partits polítics convencionals

Redacció. La gran majoria d'entitats, col·lectius o associacions han fracassat en el seu intent de crear millores o alternatives al tipus de societat que ens ha tocat viure. El perquè l'hem de buscar en la confusió social a què ens aboca el nou liberalisme basat en xarxes neoburocràtiques i centralistes.

Els poders municipals no permeten que es descentralitzi res de tot allò que potinegen i manipulen emparats sota el poderós silenci que supura l'Administració. Impedeixen que els ciutadans organitzats amb voluntat desinteressada gestionin res que pugui significar una pèrdua de control sobre els seus conciutadans. Només malgasten els diners propagant informació tendenciosa i plorant amb llàgrimes de victimisme a la recerca de vots per poder muntar noves burocràcies protocol·làries.

L'Administració gasta massa poc en serveis socials i comunitaris

Els ciutadans paguem cada dia més impostos i volem uns serveis més eficaços. Però no ens escolten. Els pressupostos augmenten any rere any però no sabem exactament a què es destinen.

L'Administració necessita una reforma profunda. Necessita entendre, per davant de tot, que està al servei dels ciutadans. Uns serveis que la societat va delegar perquè els gestionés i que, ara, vist el fracàs de la gestió, són els mateixos ciutadans els qui els tornen a reclamar a través de xarxes

d'organitzacions, associacions i col·lectius de cooperació ciutadana...

Cal que l'Administració esdevingui més civil, més participativa i menys burocràtica

La internacionalització de l'economia i la nova divisió del treball a escala mundial impedeixen que es puguin controlar els processos fonamentals de l'activitat en el nostre entorn més proper. El jovent consumeix la cultura transnacional i transurbana que contínuament el bombardeja des dels mitjans de comunicació i que acaba representant la pèrdua del significat sociocultural de la realitat que l'envolta. Cau en el consum frenètic i en l'esquizofrènia d'estar enmig de la cultura pròpia de la societat a la qual pertany i l'amenaça colonitzadora dels mitjans de comunicació.

D'altra banda, l'existència de la immensa varietat i heterogeneïtat de productes i serveis que se'ns ofereixen per ser consumits indiscriminadament mentre gaudim del nostre temps lliure ens encasella i obliga a consumir un tipus d'oci predeterminat per les indústries de l'espectacle, de la música, de la moda i, fins i tot, de les joguines per als més menuts. És el resultat de les polítiques neoliberals, aquelles que propugnen un suposat pluralisme esquitxat amb engrunes de tolerància i de respecte a la llibertat privada però alimentat per l'individualisme i la deferència cap a societats i grups dominants.

La societat, cada vegada més,

crea entramats de grups, fundacions, associacions, entitats, institucions... amb vocació comunitària i pública. Es tracta d'associacions amb voluntat de participar de la gestió i del funcionament d'aquest nou model de societat apartat de convencionalismes ètics i polítics.

Cal potenciar la creació de moviments socials i culturals i consolidar les xarxes de serveis i cooperació.

La societat crea entramats d'entitats per participar de la gestió municipal

Tan sols a partir del poder local, a nivell municipal, és realment possible potenciar una democràcia més participativa, de servei i solidària.

Els partits polítics s'estan convertint, cada vegada més, en una simple agrupació d'electors que han deixat d'expressar els valors i els interessos dels moviments socials que deien defensar. És la professionalització de la política, la professionalització de la democràcia. A part d'impossibilitar una estructuració més participativa de la democràcia, indueixen silentment la descomposició dels moviments socials i culturals semblant la llavor de l'escepticisme envers les propostes progressistes que, en el fons, són les fan que la nostra societat es transformi i avanci per si mateixa.

La CUP aposta per incorporar els habitatges desocupats a la borsa municipal

Redacció. Dins del ventall de mesures encaminades a fer efectiu el dret a l'habitatge, i encotillats per l'actual marc legal, en el Ple municipal del 27 de desembre es va aprovar inicialment, per unanimitat, la proposta de la CUP relativa a l'establiment del reglament d'habitatges desocupats. Amb l'aprovació d'aquesta norma, que suposarà l'increment de l'IBI (un 50%) per als habitatges buits tal com des de fa anys preveuen les ordenances fiscals, es pretén potenciar que tots aquells habitatges que actualment es troben sense habitar es posin al mercat de lloguer per tal de fer front a la necessitat d'habitatge, indispensable per al desenvolupament de qualsevol persona.

Les ordenances fiscals fa anys que preveuen un increment del 50% de l'IBI en pisos desocupats

Aquesta mesura, juntament amb el Registre únic de sol·licitants d'habitatges que es va aprovar fa uns mesos, així com d'altres que es pretén dur a terme, neix amb la voluntat de determinar el nombre d'habitatges desocupats que hi ha actualment al nostre municipi i animar els seus propietaris a posar-los al mercat de lloguer a través de la Borsa d'habitatge, un servei municipal que vol ser l'alternativa al mercat privat per a la intermediació

immobiliària i que ofereix garanties (bon estat de l'habitatge, mensualitats, etc.) tant als propietaris com als futurs llogaters.

La gran aposta de la CUP és aconseguir un indicador a través del qual poder conèixer la necessitat i la demanda d'habitatge reals per poder regular el creixement de la nostra vila d'una manera coherent i lògica.

La borsa d'habitatge servirà per regular la necessitat de construcció de pisos nous

Segons el reglament d'habitatges desocupats, no es consideraran habitatges desocupats els que siguin domicili habitual del contribuent, els que es trobin a la borsa de lloguer, els que estiguin ocupats durant més de tres mesos en un any o els que per diverses circumstàncies siguin

inhabitables, entre d'altres. El contribuent, per la seva part, podrà al·legar tot el que al seu dret li convingui.

S'aposta per un model de poble que garanteixi el respecte pel medi i el dret a un habitatge digne

En última instància, també es tracta d'apostar per un model de poble, un model en què no es potèncii la contínua urbanització de zones, sinó que vetlli per satisfer la necessitat d'habitatge a través de les vivendes que ja es troben construïdes a la zona urbana consolidada. Només d'aquesta manera podrem garantir un futur per a Sant Celoni i la Batllòria en què es garanteixi i es combini el respecte pels recursos naturals que ens envolten amb el dret a un habitatge digne per a tothom.

Què NO és un pis desocupat?

- Segones residències (una per persona)
- Els que estan en ruïna
- Els de la borsa de lloguer
- Els llogats
- Els que són el domicili
- Els ocupats durant tres mesos l'any

El forats negres de la memòria històrica. L'oblit intencionat

Fa més de 70 anys que va començar el conflicte armat més important de la història de la península Ibèrica, el que molts anomenen "guerra civil", el que molts diuen que va ser un enfrontament entre espanyols. Que ningú ens confongui salvant comptades excepcions, la guerra civil espanyola va ser una lluita entre rics i pobres, treballadors i propietaris, demòcrates i feixistes, progressistes contra retrògrads.

Ara ens volem fer creure que tots van ser culpables del que va passar en aquells moments, que cal mirar endavant, que la nostra demo-cràcia ha superat aquella època difícil de la nostra història.

Pura hipocresia, com ens poden demanar que mirem endavant quan tenim torturadors que es passen impunement pels nostres carrers?, com podem oblidar si hi ha partits anomenats "democràtics" que no han condemnat el règim franquista?, com poden permetre que la falange es prodigui per internet impunement?

No! La desmemòria no es pot imposar. El temps passa ràpid i els lluitadors i les lluitadores anti-franquistes van caient com les fulles a la tardor, combatents que no han estat mereixedors de l'atenció que s'han guanyat a pols. Tant la historiografia, els governants com cadascú de nosaltres estem en deute amb ells i elles. Són testimonis d'importància cabdal per conèixer el que va succeir, per investigar, per donar llum a uns fets que han estat deliberadament silenciats.

Aquesta desmemòria, aquest desinterès pel nostre apassionant passat no només és evident a nivell d'altres institucions. A la nostra població en tenim un exemple evident. La tomba del guerriller Quico Sabaté continua pràcticament igual que quan va ser enterrat l'any 1960. El tripartit només es va molestar per tapar els murals "incòmodes" que els militants de la CNT pinten cada sis de gener quan commemoren l'assassinat del seu afiliat.

Quan s'ha aprovat una llei vergonyosa sobre la memòria històrica (no reconeix els guerrillers com a lluitadors contra el feixisme), quan l'església reaccionària beatifica d'una forma provocadora, quan encara alguns partits anomenats "democràtics" no condemnen el règim franquista, cal intensificar les accions de lluita, els actes reivindicatius per demostrar que encara mantenim viu l'esperit de combat i sacrifici dels guerrillers per aconseguir una societat més justa i solidària.

L'administració hauria de fomentar la investigació, el coneixement del nostre passat d'una manera objectiva i científica. Difícilment podrem fer passos endavant per millorar el sistema polític sorgit després de quaranta anys de dictadura si enlloc deixem forats negres, penombres i foscos. Clar que, potser, primer ens hauríem de preguntar si tothom està interessat a moure fitxa per millorar aquesta "democràcia" que tan perfecta és per alguns.

Argi Ferrero



Què es cou?

La perversió de la participació, la democràcia directa i el nou ROM

per Arnau Comas, membre de la comissió de Comunitat i comunicació

La participació de la gent en les decisions que es prenen des dels diferents governs no hauria de ser quelcom complementari, accessori, el farciment d'aquest gran engany que porta per nom "democràcia representativa". La participació directa, informada i crítica; la participació sense gaires mediacions ni representacions, és l'essència de concepte autèntic i original del poder (cràcia) del poble (demos). Volem aquesta democràcia, un sistema col·lectiu de presa de les decisions que no deixi espai perquè els de sempre, puguin seguir manant contra els interessos de la majoria.

Però ja fa uns anys que s'ha posat de moda entre tots els partits del sistema omplir-se la boca de participació. Ells en parlen i utilitzen el concepte de manera barroera i mesquina per mirar de frenar el creixent (i lògic) procés d'allunyament de la ciutadania respecte de les institucions de la seva democràcia: curta, petita, poca cosa. Saben que, molt difícilment, la gent els tornarà a creure i utilitzen la participació per això. I a nosaltres ens deixen amb un concepte pervertit i buit de significat. Però ens hem proposat tornar a omplir

de contingut la paraula.

I què hi té a veure el nou ROM en tot això? Doncs el ROM (Reglament Orgànic Municipal) és el reglament que regula el funcionament de l'ajuntament en molts aspectes, també en aquells relacionats amb la participació popular. I en el debat sobre la seva reforma (posat sobre la taula per la CUP fa ara tres anys), s'estan posant en joc aquestes dues maneres d'entendre la participació i la democràcia.

El Reglament Orgànic Municipal és el reglament que regula el funcionament de l'ajuntament

Des de la CUP pensem que caldria institucionalitzar les eines de control de la qualitat democràtica. Per exemple: incloure al ROM la comissió mixta de control dels mitjans de comunicació, aprovada en el darrer ple a instància de la CUP. També pensem que caldria obrir tots els espais possibles als veïns i veïnes i les seves entitats: obrir els locals públics, les comissions de treball de

l'ajuntament, etc. Caldria fomentar la implicació de la ciutadania als plens, facilitant les eines a la població (la informació real, de qualitat i a temps) i obrint els Plens de debò a la participació pública. Que la gent pogués intervenir, no només al final del ple quan ja ningú recorda de què s'ha parlat, sinó enmig del punt discutit, per exemple. També volem que tots els acords presos a l'ajuntament es difonguin, que a través d'un sistema d'informació pública en el qual ja s'està treballant, tothom pugui tenir un accés ràpid i fàcil a la informació que fins ara resta amagada en comissions informatives i juntes de govern. I a part d'obrir la participació a tothom hem d'aconseguir incloure

en el ROM que les consultes populars, realitzades en condicions, haurien de ser descrites per l'ajuntament com a políticament vinculants, com a mínim.

Aquestes són, doncs, algunes de les propostes que la CUP farà per acostar el nou ROM de Sant Celoni i la Batlloria al model de democràcia, real i directa, pel qual ja fa anys que treballem. Un pas més cap a la superació d'un model en què ja no creu ningú, un model caducat de gestió del poder polític: la "democràcia" on tothom vota i, a l'hora de la veritat, només uns quants poderosos manen. Penseu si no en la Ferreria, o en el centre comercial o en tants i tants altres exemples.



Constitució del ple de l'Ajuntament sorgit de les darreres eleccions municipals

La CUP compleix els seus compromisos electorals

per Gerard Masferrer, membre de la comissió Institucional



Gràfic extret del programa electoral de la CUP Sant Celoni

En la campanya electoral del maig passat la CUP va prendre cinc compromisos públics amb els veïns i veïnes de Sant Celoni i la Batlloria amb l'objectiu de desmarcar-se del partits polítics convencionals. Gairebé un any després podem afirmar que els hem assolit.

1. La remuneració fruit del desenvolupament de l'activitat de la CUP Sant Celoni anirà a parar directament a la Candidatura d'Unitat Popular sota el principi de l'administració col·lectiva de la remuneració institucional.

Tots els diners que s'han rebut de l'ajuntament com a grup municipal han estat gestionats col·lectivament per la CUP, i tota la remuneració que han rebut els dos regidors de la CUP per la seva tasca de representació han estat cedits al col·lectiu de la CUP perquè pugui realitzar les seves activitats polítiques.

A més, hem aprofitat la nostra influència per fer més transparents també els

diners que perceben els altres grups municipals i els sous de l'equip de govern proposant i aprovant al ple una moció en aquest sentit.

2. Una part d'aquests possibles ingressos es destinaran a obrir un local, que serà gestionat per la CUP, que se cedirà a les entitats de caire social de Sant Celoni que ho sol·licitin.

A hores d'ara ja hem llogat un local al carrer de Sant Josep, 76, local que estem acabant d'equipar com a espai de reunions i de treball. Properament en farem la inauguració; a partir de llavors, es podrà a cedir a les entitats que ho demanin.

3. Els càrrecs electes de la CUP es comprometen a assumir com a màxim l'acta de regidor/a a l'Ajuntament durant 8 anys.

Òbviament després de 7 mesos de tenir representació, no hem pogut incomplir aquest compromís.

4. Els càrrecs electes de la CUP es comprometen a no acumular més càrrecs dels estrictament necessaris per complir la seva tasca municipal.

Els regidors de la CUP van renunciar a tenir butaques i sous a dins l'ajuntament amb l'objectiu de poder influir en tot el conjunt de l'activitat del govern des de l'oposició.

Sovint l'acumulació de càrrecs no permet incidir més sinó que tan sols atorga protagonisme mediàtic i contractes que marginen la ideologia enfront dels personalismes.

5. Els càrrecs electes de la CUP faran públic el seu patrimoni quan siguin escollits i es comprometen també a fer el mateix quan deixin de ser regidors d'aquest Ajuntament.

Els regidors de la CUP Sant Celoni van presentar l'acta jurada del seu patrimoni i així ho tornaran a fer al final de la seva tasca de representació com a regidors.

Horts municipals: a punt per sembrar

Per Annabel Masferrer i Jordi Vinyets, membres de la comissió de Cultura, educació i esports



La comissió de Cultura, educació i esports de la CUP ha començat a treballar en l'elaboració d'un projecte, **la creació d'uns horts municipals**, per tal de donar sortida a les mancances d'oci de qualitat que creiem que hi ha a la vila de Sant Celoni. L'oci ens ha de permetre poder desenvolupar les nostres capacitats i habilitats, com també enriquir la nostra qualitat de vida sense haver de caure en espais que promouen el consumisme.

Per aquest motiu, creiem interessant habilitar un espai agrícola destinat a tots aquells celonins i celonines majors d'edat inscrits al padró municipal i que no tinguin cap terreny hortícola en propietat, o bé a entitats inscrites en el registre municipal que acreditin el seu caire pedagògic o social. L'oferta d'oci de la vila de Sant Celoni pot semblar molt àmplia, malgrat que sovint hi ha un sector de la ciutadania que s'oblida: la gent gran. Aquest sector també disposa de temps lliure i fer-se càrrec d'un hort pot ser un element motivador que comporta molts beneficis físics, terapèutics i psicològics. En aquest espai, tant la gent gran com la gent jove o entitats, podran desenvolupar una activitat com és la de cultivar les seves pròpies hortalisses. Pretenem, doncs, amb aquest projecte, augmentar l'oferta d'oci de qualitat de la vila i, així mateix, fomentar la interacció amb el medi, amb els diferents usuaris/es dels horts i propiciar les relacions intergeneracionals.

Pretenem augmentar l'oferta d'oci de qualitat de la vila i fomentar la interacció amb el medi

Animem a tots els futurs usuaris dels horts i a tota la gent interessada en aquest projecte a participar en el procés creador d'aquest equipament municipal. Tots aquells que hi estigueu interessats

podeu posar-vos en contacte amb la CUP per correu electrònic a l'adreça hortmunicipal@hotmail.com, trucant als telèfons 678 89 17 92 o 646 26 91 35 o escrivint al local de la CUP, carrer de Sant Josep, 76, 08470, Sant Celoni.

Anima't i vine amb nosaltres a l'hort!



Horts municipals al carrer Consell de Cent de Barcelona

Conèixer el passat, entendre el present, construir el futur

per Josep Lluís Òdena, membre de la comissió de Cultura, educació i esports

Amb la caiguda del mur de Berlín l'any 1989, com a símbol de la desaparició del bloc de països socialistes, determinades veus es van atrevir a pronosticar "la fi de la història" (o del materialisme històric) tenint en compte que s'albirava una nova etapa unipolar de capitalisme hegemònic després dels anys de guerra freda. No obstant, és evident que la història, lluny d'esgotar-se amb la davallada del "socialisme real", ha continuat endavant tot oferint noves alternatives al model neoliberal imperant.

A Catalunya, a nivell local, les Candidatures d'Unitat Popular han esdevingut eines per a la construcció d'uns municipis socialment justos i ambientalment sostenibles on tothom pugui participar directament de les decisions municipals. A Sant Celoni s'ha obert, doncs, una nova pàgina

del llibre d'història amb la consolidació i el creixement de la CUP. Però aquesta pàgina on ara tenim el punt de llibre ha estat precedida per un gran nombre de capítols que han acabat configurant el Sant Celoni industrial, de serveis i solcat per nombroses vies de comunicació que avui coneixem. És, en definitiva, un llibre escrit al llarg del temps amb l'esforç de tots i cadascun dels habitants (ni que sigui per unes hores o dies) de les contrades que avui formen part de Sant Celoni. En aquest sentit, la tasca duta a terme per historiadors locals com Miquel Grivé i Masó o, actualment, Josep M. Abril López, mitjançant investigacions, exposicions i publicacions com *Teixidores i tapers* o *A estudi!* ha estat un veritable reconeixement del protagonisme de tots els celonins i celonines en els processos de

transformació de l'economia, de la cultura i de la societat local. Cal potenciar la investigació en tots els camps (als arxius i hemeroteques, amb la història oral i a nivell arqueològic) i esperonant la crítica constructiva i el debat. D'aquesta manera, podrem aprendre a partir de les experiències i els errors del passat, valorar la societat agrícola, forestal i ramadera que va ocupar aquest territori durant molt de temps, tot duent a terme una relació molt més estreta amb el medi natural, al qual nosaltres, en general, hem donat l'esquena.

Les cultures megalítica, ibera, romana, visigoda, aràbiga, etc. i les societats medieval, moderna, contemporània i, evidentment, recent, han deixat petjades més o menys esborrades pel pas del temps al territori, als arxius, etc. Llancem-nos, doncs,

a conèixer amb entusiasme i rigor allò que ha modelat el que ara som, i que ens permetrà decidir amb major amplitud de mires cap a on volem anar, quin futur volem construir.



Les xemeneies de Can Pàmies, símbol del passat industrial de Sant Celoni

Salvem la Ferreria!

La Ferreria: un indret per perdre-s'hi

Sortir a passejar per la zona de la Ferreria i el Camí Ral és un privilegi, avui dia, en perill d'extinció. En un territori, el nostre, on ja no resta pràcticament cap espai planer lliure d'urbanitzar, la Ferreria suposa un viatge al passat, quan la ribera de la Tordera era un espai fèrtil i salvatge.

Si sortim de la Batllòria i agafem el camí Ral que marxa en direcció a Hostalric, ens endinsarem en un món nou i desconegut per a molts de nosaltres. Ràpidament els blocs d'edificis i les naus industrials seran substituïdes per antigues masies, zones de conreus i arbres de ribera.

La via Augusta encara avui forma part d'aquest indret

Just al travessar el pont de fusta que salta la riereta, arribem al Molí, una casa envoltada de conreus, que deu aquest nom a l'antiga feina de bombar l'aigua de la Tordera per regar les terres agrícoles de la zona. Més enllà, arribem al conjunt històric de la Ferreria i l'Hostal. Dues construccions, catalogades per l'Ajuntament, que ens transporten als temps en què el camí Ral era una important via de comunicacions utilitzada per comerciants i viatgers en el trajecte de Barcelona a França. Allà podien fer parada i fonda a l'Hostal i deixar els cavalls fets a la Ferreria, on serien ferrats. Si

tenim sort, hi podrem trobar l'Esteve, masover de la casa, que amb més de noranta anys encara en treballa un petit tros de terra. L'Esteve ens podrà explicar belles històries de la vall, algunes de les quals, prop d'esdevenir llegenda, com la de la torderada de l'any 1962, que va estar apunt d'emportar-se la casa aigües avall. Actualment l'Hostal, tot i mantenir la seva aparença de casa gran i opulenta, s'ha convertit en un magatzem de materials i maquinària del ram de la construcció i presenta un estat bastant lamentable i indigne.

Deixem enrere la Ferreria i seguim passejant pel camí Ral. A partir d'aquí el paisatge es torna caòtic, resultat d'un llarg temps de despropòsits i abandonó però alhora únic i interessant. A l'esquerra del camí, els conreus abandonats han estat colonitzats per herbàcies i clapades d'esbarzers, que serveixen de refugi i aliment per a una gran quantitat de petits ocells. Més enllà, vells i raquífics pollancre, constaten l'abandó de la plantació i alhora serveixen de niu per al picot garser. Al marge esquerre, el proper al riu, les terrasses fluvials presenten un variat mosaic de paisatges. Des de zones boscoses amb pins i alzines, que es combinen amb sospitoses construccions d'extracció d'aigua dels aquífers subterranis, fins a salzedes i omedes pròpies dels ambients de ribera.

Des d'aquí ja dividim la Verneda. Situada al peu del camí,

i sota l'ombra d'un gran suro, aquesta masia manté tota l'activitat pròpia d'altres èpoques. Els seus propietaris, la Teresina i en Benet, són gent afable i hospitalària que viuen i treballen, com ho han fet tota la vida, les terres del voltant. Els prats erms i abandonats són substituïts per la verdor del blat de moro i de l'alfals. Alhora l'aviram es passeja lliurement per l'era de la casa i de dins l'estable en surt la remor de les vaques. Davant la masia, i fent de barrera visual amb la carretera comarcal i els polígons de Riells, hi veiem un gran cirerer, declarat arbre monumental per l'Ajuntament.

No podem marxar sense aproximar-nos a la vora de la Tordera, el nostre riu, que tant hem maltractat en els darrers anys, però que tot i les ferides, encara presenta un aspecte i vitalitat admirables. En aquest tram, la llera és ampla, i tot i la presència d'un lamentable talús, fet a base de blocs de formigó, la recuperació del riu i el seu entorn, encara és possible.

Únicament la Tordera, erms i boscos semblen unir el Montseny amb el Montnegre

És en aquest indret on es produeix un fet quasi únic a tota la plana de la Tordera. Si mirem en direcció a marina podrem observar la muntanya de baix, és a dir, el Montnegre, amb les seves

fondalades i la foscor de les alzines. Alhora, si mirem al nord se'ns apareixerà l'imponent Montseny amb el turó de Morou i les Agudes. Aquest fet no tindria res de remarcable si no fos perquè això es pot fer sense l'obstacle de cap construcció antròpica ni impacte visual considerable.

Ja fa temps que des de la CUP estem lluitant per aconseguir la desclassificació d'aquest espai, avui classificat com a urbanitzable industrial.

Aquests darrers mesos hem centrat la nostra feina en dos fronts. Un, el de recopilar documentació, tant jurídica com ambiental, que demostrés i justificqués la necessitat de preservar l'espai, i dos, el de donar a conèixer i informar els celonins i celonines de l'estat de la Ferreria. Així, hem consultat tècnics de l'Ajuntament, hem conegut altres experiències com les de Salvem l'Empordà, l'ADENC de Sabadell o el Mas Roig de Llagostera, ens hem assessorat pel món científic i acadèmic a través de l'Observatori de la Tordera o la Coordinadora per a la Salvaguarda del Montseny, i hem aconseguit que l'Ajuntament sol·liciti la redacció d'un dictamen jurídic per la Universitat de Girona.

Alhora, des de la CUP es va impulsar, durant la Festa Major, la campanya amb el lema "Salvem la Ferreria", amb el suport d'onze entitats del municipi; per la diada de l'Onze de Setembre es va presentar el documental on intervenen els geògrafs Martí Boada i Josep Maria Panareda, l'artista Perejaume i l'actor Boris Ruiz. També durant la Castanyada es va fer una "performance", en què durant unes hores, cabres, oques, gallines i conills, van portar la vida de pagès a la plaça de la Vila. Aquest temps s'han recollit unes 500 signatures a favor de la desclassificació de la Ferreria, que es podran unir a les més de 1.000 recollides ja fa més de cinc anys.

Volem salvar la Ferreria perquè hi creiem, perquè pensem que el futur està en la diversificació del sector econòmic i la potenciació dels espais agrícoles i dels valors naturals, perquè estimem el paisatge que ens envolta, perquè volem que els interessos del poble estiguin per sobre dels interessos privats d'aquells que sempre guanyen. En definitiva, perquè volem un Sant Celoni i una Batllòria millors i amb més qualitat de vida.



La Ferreria: una postal que pot desaparèixer

Can Riera fa aigües

La CUP s'oposa que s'urbanitzi Can Riera de l'Aigua

Àrea Residencial Estratègica

Què és?

La Generalitat ha optat per la via d'urgència per obtenir grans zones com a sòl urbanitzable en el mínim temps possible i així poder construir més habitatges. Per això ha definit 100 àrees residencials estratègiques repartides en 86 municipis, entre ells Sant Celoni, que amb l'agilització de tràmits prevista tindran el camí obert per construir més de 90.000 pisos abans del 2011. Almenys la meitat d'habitatges seran de protecció oficial.

Per què es constitueixen les ARE?

Perquè, com reconeix el conseller de Política Territorial i Obres Públiques, Joaquim Nadal, amb l'ARE "es dona resposta al sector dels promotors immobiliaris, immersos en una conjuntura de desacceleració de l'activitat econòmica" (Agència Catalana de Notícies, 15 de febrer de 2008). És a dir, la prioritat de l'ARE és dinamitzar el sector de la construcció, ja que li obre les portes per edificar massivament habitatge de protecció oficial.

Perquè el govern tripartit (PSOE, ERC i ICV) al·lega que és l'única forma de solventar "el dèficit d'habitatge protegit i la magnitud de la demanda prevista". Tanmateix, aquest dèficit només s'explica per la deixadesa dels governs convergents i tripartits durant els darrers anys.

Què implica per a Sant Celoni?

L'ARE implicarà construir 1.270 habitatges al paratge natural de Can Riera de l'Aigua, entre la riba del Pertegàs i el parc natural del Montseny, una zona popularment coneguda com els Maribaus. D'una extensió prevista aproximada de 25 hectàrees amb una densitat mínima de 50 habitatges per hectàrea. Cal subratllar que a la darrera zona urbanitzada (zona dels esports) la densitat és de 40 habitatges per hectàrea.

Aquesta ARE, juntament amb els plans urbanístics previstos, implica un creixement demogràfic de quasi 8.000 persones, la qual cosa suposa arribar a un sostre de població de 24.000 habitants, pels quals no existeixen els serveis públics necessaris per garantir un nivell de vida digne i adequat.

Quin paper hi juga l'ajuntament?

Malgrat que l'ARE sigui una iniciativa del govern de la Generalitat, l'ajuntament de Sant Celoni s'hi pot oposar. Perquè l'ARE tiri endavant cal la conformitat del govern municipal de CiU.

Per què ens hi oposem?

1. **Perquè** suposa un creixement desmesurat de Sant Celoni i un impacte de primera magnitud a l'àrea del Baix

Montseny. L'ARE implica urbanitzar una zona qualificada com a sòl rústic pel vigent Pla General de 1997.

2. **Perquè** qualsevol desenvolupament urbanístic de la vila s'ha de regir pel Pla General d'Ordenació Urbanística (PGOU), que implica la presència de tots els agents socials de la vila (partits polítics, teixit associatiu, etc.).

3. **Perquè** Sant Celoni i la Batllòria està a punt d'encetar un procés de revisió del Pla General amb l'objectiu de determinar el model de poble que volem les veïnes i veïns de la vila. L'ARE esdevé un condicionant radical que desvirtuarà aquest procés.

4. **Perquè** tot creixement urbanístic s'ha de planificar essent conscients de les necessitats d'habitatge presents al territori.

5. **Perquè** un augment poblacional tan accentuat suposarà el col·lapse de les infraestructures existents (transports

públics, accessos a la vila, etc.) i dèficit de serveis públics (escoles bressol, institut, serveis socials i comunitaris, etc.).

6. **Perquè** no es poden justificar desenvolupaments urbanístics per obtenir serveis públics bàsics per a la població. La xarxa de serveis públics ha de ser fruit d'una planificació estratègica adequada a la realitat de la població i a les previsions de creixement.

7. **Perquè** urbanitzar els Maribaus suposa destruir la darrera àrea de transició entre el nucli urbà i el Montseny.

8. **Perquè** suposa traslladar el límit de la traça urbana de la riera del Pertegàs a la línia ferroviària del TGV.

9. **Perquè** aquesta acció respon a dinàmiques electoralistes.

Pla	Habitatges	Estimació població
ARE	1.270	3.556,0
P-16 Institut	492	1.377,6
UASU 38 La Forestal	525	1.470,0
P-13 Can Giralt	186	520,8
P-12 Torrent del Virgili	157	439,6
	2.630	7.364,0

Estimació de creixement demogràfic i d'habitatges en els propers anys



Can Riera de l'Aigua passarà a ser zona edificable en un tres i no-res

Què hem fet?

La CUP aposta per noves maneres de fer amb actes al carrer



IV Trobada de pobles sense Estat

El passat dia 10 de novembre es va celebrar a la plaça de l'Església la IV Trobada de Pobles sense Estat. A diferència d'altres anys en els quals l'acte es componia de sopar popular i parlaments de diferents convidats representants d'altres realitats nacionals d'arreu, aquest any l'acte va consistir en un dinar popular i a continuació van parlar Ricard Vilaregut, polític, autor del llibre "Terra Lliure. La temptació armada a Catalunya", i Aitor Carrera, doctor en filologia catalana i professor de la Universitat de Lleida, que va parlar de la situació de l'occità a l'Estat francès. Un cop finalitzats els parlaments vam poder gaudir dels concerts de dos cantautors: David Ripoll, d'Escampillem, amb un recull de cançons tradicionals, i Marc Sogues, amb versions d'altres cantautors.



VI Assemblea d'Unitat Popular

El propassat dia 15 de desembre es va celebrar la VI Assemblea d'Unitat Popular a la biblioteca l'Escorxador. L'ordre del dia comptava amb l'aprovació de la gestió portada a terme per la Comissió Permanent sorgida de l'anterior Assemblea, la qual va ser ratificada. També es portava a votació la proposta de nou funcionament intern de la CUP així com la presentació del document "Entre la pols i la moqueta", que contenia una anàlisi de la feina realitzada els últims anys per la CUP de Sant Celoni juntament amb un seguit de reflexions i propostes sobre la manera de fer d'ara endavant tenint en compte la situació actual a l'Ajuntament sorgida del resultat de les passades eleccions. Podeu accedir a aquest document a la web www.santceloni.cup.cat.



Constitució de les comissions sectorials de la CUP

El nou organigrama de funcionament de la CUP Sant Celoni es basa en la transversalitat i la transparència. L'organització i repartiment de les tasques per garantir el compliment de l'acord d'investidura i governabilitat signat amb CiU es vertebrava a través de les comissions de Carrer, Territori, Comunitat, Economia i Cultura paral·lelament amb la Comissió Permanent. La gran quantitat de feina i paperassa institucional ha comportat la creació de la Comissió Institucional. Amb la constitució de les comissions i després de la seva ratificació durant el transcurs de la VI AUP, la CUP de Sant Celoni compta amb una quarantena de persones que treballen desinteressadament per aconseguir una vila més lliure i més justa. Podeu veure el nou organigrama a la web de la CUP: www.santceloni.cup.cat.



Desfilada reivindicativa a la rua de Carnestoltes

Més de cinquanta persones vam disfressar-nos de pagesets i pagesetes per reclamar més interacció amb l'entorn natural i la seva conservació fent referència a les dues campanyes engegades recentment per la CUP els lemes de les quals s'exhibien des de la carrossa-hort que vam dissenyar: "Et portem a l'hort", campanya per publicitar el projecte de creació d'hortos municipals, i "Salvem la Ferreria", campanya destinada a lluitar contra l'especulació urbanística que amenaça aquest indret de la Batllòria.

Al mateix temps es va repartir un díptic i un punt de llibre amb informació sobre aquestes dues campanyes i unes llavors amb la idea de fomentar el conreu natural d'hortalisses i verdures.

Les mocions de la CUP

Dietes dels càrrecs municipals

Fidels als nostres compromisos de dotar de més transparència les finances del consistori i especialment aquelles en què els beneficiats són membres del consistori, un cop reduïda la despesa en sous de càrrecs electes, també volem donar llum a una altra de les parcel·les més fosques dels pressupostos: les despeses en dietes, locomoció i telèfons mòbils. Per això la CUP en el Ple de 22 de novembre del 2007 va presentar una moció en aquesta direcció, moció que va ser aprovada pel ple municipal i que ha de suposar la publicació en informes semestrals en el web de l'Ajuntament i en L'informatiu municipal de totes aquestes despeses detallades de forma pública.

Mitjans de comunicació públics locals

Els mitjans de comunicació públics, en tant que sufragats per tota la ciutadania, no poden estar sotmesos a les lògiques presents en el camp periodístic, cada cop més lligat a les exigències del mercat, i per tant han d'articular-se sota les bases del rigor, la

pluralitat i la transparència. En aquest sentit, els polítics han de deixar treballar els periodistes, a la vegada que els mateixos periodistes han de regular amb responsabilitat la seva funció. Els mitjans públics locals (ràdio, L'informatiu i el web) no poden ser "fulletons" al servei d'un color polític o interessos particulars. Cal informar des de la diversitat. Des d'aquesta perspectiva, els mitjans han de ser espais de coherència i d'informació contrastada i de qualitat; un punt de trobada on es posin de manifest les diferents maneres d'entendre la "realitat" presents a la nostra vila. Per això la CUP en el Ple de 27 de desembre del 2007 va presentar una moció al respecte, que va ser aprovada pel ple municipal i que conté l'acord de crear una Comissió mixta de gestió dels mitjans locals de comunicació formada per regidors dels diferents grups polítics, representants de les entitats del poble i membres dels respectius mitjans. Aquesta comissió s'encarregarà de supervisar i informar sobre la neutralitat política dels mitjans i prepararà també un llibre d'estil, que haurà de ser aprovat pel ple.

El 4t cinturó

En el Ple de 27 de desembre del 2007, la CUP també va presentar una moció que va ser aprovada per unanimitat en oposició al 4t cinturó, tema que abordem àmpliament en aquest número del Vilacup. La moció exigia la defensa d'un model territorial equilibrat, d'un model de mobilitat sostenible i coherent amb l'entorn i la defensa dels espais lliures que encara queden al Vallès.

Suport al poble palestí

En coherència amb el nostre internacionalisme, la CUP Sant Celoni va presentar i va aconseguir l'aprovació en el Ple de 27 de setembre del 2007 d'una moció de suport a Palestina i en contra de l'aïllament israelià de la franja de Gaza.



Des que la CUP ha entrat a l'Ajuntament està canviant la manera de fer política

Gira el mitjà

Per desmuntar l'estat neofranquista espanyol

El problema español. Alberto Arana. Editorial Hiru. 1997. Una mirada crítica, aguda i irònica, sobre com s'ensenyava la història de l'Estat espanyol a les escoles.

Contra los zares españolas. Alberto Arana. Editorial Hiru. Any 2004. Una reescriptura de la història de l'Estat espanyol que contribueix a configurar una historiografia antitètica a la que des de 1939 hegemunitzat el relat històric espanyol.

ETA. 1958-2008. Medio siglo de historia. Iker Casanova. Editorial Txalaparta. 2007.

"La història contemporània de l'Estat espanyol no es pot entendre sense ETA", Josep M. Solé i Sabaté (historiador). Iker Casanova explica, des de la perspectiva de l'esquerra independentista basca, la història d'ETA. Un relat que permet comprendre perquè després de 50 anys encara no s'ha resolt aquest conflicte polític.

25 años sin Constitución. Joaquín Navarro. Editorial Foca. 2003.

Una crítica sagnant al procés constituent espanyol i a la sacralitzada constitució espanyola postfranquista. "On no hi ha separació de poders, no hi ha democràcia. On no hi ha control del poder, no hi ha democràcia. Una cosa és la divisió formal del poder i una altra força diferent la separació efectiva. La separació exigeix molt més."

Palacio de injusticia. Sin esperanza y sin miedo. Joaquín Navarro. Editorial Temas de Hoy. 1998.

Qui es creu el sistema judicial de l'Estat espanyol? "La justícia, en comptes de ser el garant de l'estat de dret, s'ha convertit en un instrument més del poder polític i ha quedat sotmesa als dictats d'un poderós grup d'íntocables".

No era això. Memòria política de la transició. Miquel López Crespi. Edicions El Jonc. 2001

El trànsit de la dictadura a la presumpta democràcia a l'Estat espanyol només falta que la Sant Seu beatifiqui aquest procés absolutament falsejat. Només cal començar pel nom: transició, quan en veritat va ser un transacció. Miquel López Crespi ho explica amb claredat des de Mallorca.

Espanya uniforme. Jose Ignacio Lacasta-Zabalza. Editorial Pamiela. 1998.

El llibre descobreix la fragilitat democràtica de l'Estat espanyol, que ha bandejat la memòria antifranquista, i és un al·legat a favor de l'antifeixisme i del pluralisme polític i jurídic.

¿Proceso al jurado? Conversaciones con Miguel Castells. Eva Forest. Editorial Hiru. 1997.

Castells explica el funcionament de la justícia espanyola i, en paral·lel, dels mitjans de comunicació, que com a bons criats del poder, s'encarreguen de sentenciar persones que ni han estat inculpades.

Reportatge

El Quart cinturó destrossa el patrimoni natural de quatre comarques imponent un model de mobilitat insostenible

El projecte del Quart Cinturó té els seus orígens històrics en el *Plan director territorial del área metropolitana de Barcelona*, elaborat l'any 1966, en què es plantejava aquesta infraestructura com a instrument de descongestió del trànsit de la ciutat de Barcelona perquè actués, doncs, com a ronda de circumval·lació (amb el nom de B-40).

A més d'aquesta funció de circumval·lació de Barcelona, el Quart Cinturó es concebia com un tram de l'anomenat Eix preloral català, una via de gran capacitat que aniria, paral·lela a l'autopista A-7, des de la Jonquera fins a Alacant.

El pla de carreteres de Catalunya s'aprova l'11 de juliol de 1985. En aquest document, el proposa una via que uniria Mataró i Vilafranca del Penedès amb les altres situades a la segona corona de Barcelona: Granollers, Sabadell, Terrassa i Martorell.

Inicialment es defineix el Quart cinturó com una autopista entre Mataró i Vilafranca del Penedès

En aquells moments, però, es va donar prioritat política a la construcció de l'Eix Transversal, una obra amb un impacte més positiu pel que fa al reequilibri territorial de Catalunya, i, per aquest motiu, el projecte de Quart cinturó va quedar temporalment oblidat i sense cap assignació de recursos.

A finals dels anys vuitanta, l'avantprojecte que es va redactar concebia el Quart cinturó com una autopista de peatge. Finalment, l'any 1993 el Ministeri de Foment va incloure el Quart cinturó al *Plan director de infraestructuras 1993-2007 (PDI)*, un pla estratègic de les actuacions en infraestructures de transport.

Els objectius oficials del Quart cinturó són els següents:

1) Incrementar la capacitat del sistema viari del corredor mediterrani en el seu tram més congestionat, és a dir, el tram Abrera - Sant Celoni.

2) Donar continuïtat a la N-II (carretera Lleida-Igualada-Martorell) pel nord del Vallès, i evitar la interrupció del traçat a l'aglomeració de Barcelona.

3) Millorar la comunicació transversal dels nuclis de la segona corona metropolitana: Martorell, Terrassa, Sabadell, Granollers i Sant Celoni, entre aquestes mateixes poblacions i amb les zones del sud (Vilafranca, Tarragona) i l'interior (Igualada, Lleida).

La construcció del Quart cinturó (juntament amb la construcció dels consegüents nous accessos i connexions) significaria la pèrdua irreversible, tant per l'ocupació total o parcial com per la fragmentació, de la major part dels espais agrícoles i forestals de les nostres comarques, alhora que prepararia el terreny perquè l'especulació acabés de destrossar uns paisatges teixits per segles

d'història:

- Destrucció d'espais naturals de caràcter forestal i agrícola.

- Destrucció d'hàbitats i efecte barrera per a la fauna i la flora.

- Afectació directa de la integritat de tres parcs naturals (Montnegre i Corredor, Montseny i Sant Llorenç del Munt i Serra de l'Obac).

- Increment de barreres als rius i torrents, modificant-ne els cabals.

- Contaminació acústica (recordem les previsions que apunten la circulació d'uns 40.000 vehicles diaris, el **13%** dels quals, vehicles pesants).

- Augment notable de la contaminació atmosfèrica, agreujada per les condicions climàtiques de la plana del Vallès (la boira i la inversió tèrmica, que retenen els contaminants a les capes més baixes de l'atmosfera).

- Fragmentació de termes i nuclis municipals, amb el consegüent aïllament en alguns casos de barris i urbanitzacions.

- Increment del ritme d'ocupació del sòl.

- Extensió del model d'urbanització conegut com a ciutat difusa.

El model de ciutat difusa

El Pla territorial general de Catalunya (PTGC) considera que les grans infraestructures de transport per carretera, com el Quart cinturó, són el motor del desenvolupament econòmic, ja que al seu voltant s'han d'articular i disposar propostes diverses d'ocupació urbana de l'espai.

La malla generada per la xarxa viària crea uns espais interns, anomenats intervis o illes, que en les seves zones planes (pendent inferior al 20%) es destinen a construir sistemes urbans anomenats, en el nostre cas, de reequilibri metropolità (DPTOP, 1995). L'increment de l'accessibilitat a qualsevol punt d'aquestes illes fa esperar, doncs, una explosió urbanística que assegurí, per tant, un creixement dispers pel territori.

El Pla territorial general de Catalunya (PTGC) considera urbanitzables tots els terrenys amb un pendent inferior al 20% (és a dir, tot el que no sigui muntanyós).

D'aquesta manera, mentre que les àrees més muntanyoses poden preservar-se millor a causa de les dificultats de la seva urbanització, els corredors fluvials i les planes podrien esdevenir, en poc temps, una ciutat contínua dissenyada des dels despatxos i que incorporaria el Maresme, el Vallès Occidental, el Vallès Oriental, el Garraf i l'Alt Penedès a la Gran Barcelona, tot formant una gran metròpoli de 4,7

milions de persones.

Es consideren urbanitzables TOTS els terrenys amb un pendent inferior al 20%

El model que s'imposaria amb l'execució d'aquest projecte configuraria la desestructuració de les ciutats i pobles del Vallès i el Baix Llobregat, en un procés urbanístic de creació de suburbis fins a constituir-se en un continu urbà, gran suburbi de Barcelona. Al sud del Vallès, seguint l'AP-7, podem veure una petita mostra del futur que ens amaguen: una massa quasi contínua d'urbanitzacions, polígons industrials, grans centres comercials... Això suposaria inevitablement l'extinció de la població pagesa de la zona i un greu impacte sobre la identitat i la vida social, cultural i econòmica (especialment sobre el ja castigat petit comerç) de les nostres poblacions.

Aquest model d'urbanització es coneix com a ciutat difusa. Es caracteritza per una baixa densitat d'habitants per quilòmetre quadrat i per la necessitat de desplaçar-se lluny del lloc de residència per realitzar gairebé qualsevol de les activitats quotidianes.

Les principals conseqüències de la ciutat difusa són: la depredació del sòl, un gran consum d'energia -a causa, en gran part, de la necessitat de desplaçar-se, que generalment es cobreix amb transport privat-, la imposició d'un model social basat en l'aïllament i en l'anonimat de les persones, una forta segregació social, una disminució de la qualitat de l'urbanisme i, finalment, un augment molt important dels costos de prestació dels serveis als ciutadans. És, per tant, un model caríssim des d'un punt de vista social, ambiental i econòmic, que, amb el temps, les administracions públiques podran assumir. La gran conurbació vindrà silenciosament i llavors sorgirà el problema de com regular l'ocupació industrial, residencial i urbana, és a dir, com controlar la complexitat i com gestionar-la. Només veient què ha passat a Londres o París sabem el que ens espera: la construcció de vies ràpides, l'aparició de centres comercials, magatzems, oficines, cines i altres entreteniments a les connexions entre autopistes. Tot plegat és tan complex que ja és



Obres del Quart Cinturó. Font: Adelaida Claveguera

evident -fins i tot per a un polític- la necessitat de prendre mesures per protegir el medi ambient, preservar el medi rural, afavorir el transport públic i estalviar energia.

És un model caríssim des del punt de vista social, ambiental i econòmic

A la Gran Bretanya, en deu anys, s'han perdut 300.000 llocs de treball en el petit comerç i negocis al centre dels nuclis urbans pròxims a les noves grans superfícies i provocant un increment del consum d'energia en augmentar els desplaçaments en cotxe.

Alternatives al Quart cinturó

Un model socioeconòmic sostenible per a les nostres comarques passa per no construir el Quart cinturó i per preservar i consolidar tota una sèrie d'espais agrícoles i forestals connectats entre si i amb les serralades Litoral i Prelitoral. Així mateix, seria necessari canviar substancialment l'actual sistema de transports, basat en l'automòbil, per un de basat en el ferrocarril, que estalviaria energia, fomentaria els nuclis urbans definits i evitaria l'esquarterament i l'especulació sobre el territori.

Per tot això caldria prendre un seguit de mesures:

- La millora de les carreteres de la xarxa local i comarcal, que actualment tenen uns traçats, uns fermes i unes amples que les fan insuficients a l'hora d'assolir el paper de xarxa bàsica de comunicacions.
- L'establiment d'un sistema eficaç de transport públic (puntual, ràpid

i còmode) que permeti a la població el desplaçament d'un punt a un altre del territori amb un impacte ambiental reduït.

- L'obertura a la circulació de passatgers de la línia ferroviària Mollet-el Papiol, que actualment només s'utilitza per al transport de mercaderies.

- El rescat dels peatges per descongestionar les vies actuals de no pagament i reparar el volum de trànsit entre tota la xarxa viària.

Un model socioeconòmic sostenible passa per preservar els espais agrícoles i forestals

Estat actual

El 2006 es va aprovar el pla de revisió de carreteres i el govern tripartit va demanar la redacció d'un estudi sobre la viabilitat del projecte, l'anomenat pla Erce. Aquest informe constata que l'AP-7 i l'Eix transversal (que ara es desdoblirà per poder rebre més volum de trànsit) ja són les vies principals que suporten el trànsit que travessa Catalunya de nord a sud i d'est a oest i que, per tant, no cal que el Quart cinturó sigui tan llarg. D'aquesta manera es comença a manipular i a amagar el canvi de nom i l'escurçament aparent del projecte però no la seva magnitud ni la longitud. És a dir, el Quart cinturó ara ja no és Vilafranca del Penedès-Sant Celoni (amb el corresponent ramal Granollers-Mataró, que ja existeix), sinó que ara es proposa que sigui només Abrera-Granollers (el tram Abrera-Terrassa ja està en funcionament) i a partir d'aquí se li canvia el nom i es comença a parlar de l'autovia orbital de Vallès.



Punt d'enllaç de la variant de Cardedeu i Llinars amb la C-35

Paral·lelament apareix la via interpoliar sud, una nova infraestructura viària que uniria el Papiol, Rubí, Sabadell i Cardedeu, on es fondria amb la variant que hi ha actualment empalmant amb la C-35. El mateix informe Erce diu que el corredor natural que uneix Granollers amb França no és prou ample per suportar la creació d'una nova infraestructura viària, la qual cosa es fa servir per començar a parlar del desdoblament de la C-35 fins, de moment, Llagostera.

Per tant, sumant desdoblaments d'autovies, via interpoliar sud i Quart cinturó tenim un nou traçat viari paral·lel a l'autopista AP-7 això sí, gratuït.

És a dir, que per solucionar els evidents problemes de mobilitat del país l'administració promou un model que aposta per paliar els efectes negatius que es preveu que es produiran en comptes de prevenir-los, i permet la depredació del territori al servei d'un progrés més que dubtós en comptes d'integrar-lo en un model de sostenibilitat i respecte a l'entorn.

Un últim apunt: el Pla d'intervenció territorial de carreteres (PITC) no preveu la construcció del

tram de la via interpoliar sud el Papiol-Sabadell fins a partir del 2016 (primera fase) i la segona fase no preveu que es comenci a parlar de la conversió en autovia de la C-35 i la seva perllongació fins a Llagostera fins després del 2016. Tenint en compte que la concessió de les autopistes s'exhaureix l'any 2021, es podria abocar tota aquesta inversió que hi ha previst fer en un fons de recuperació de peatges per poder implantar la gratuïtat de pas a les autopistes i descongestionar les vies de la segona corona metropolitana, que és el que es vol solucionar.

Bibliografia

BERTRAN, Jordi (1994): *El Vallès Oriental: problemes induïts de l'artificialització del sòl i la preservació del medi ambient, a Pupers*, núm. 21. pàg. 65-76.

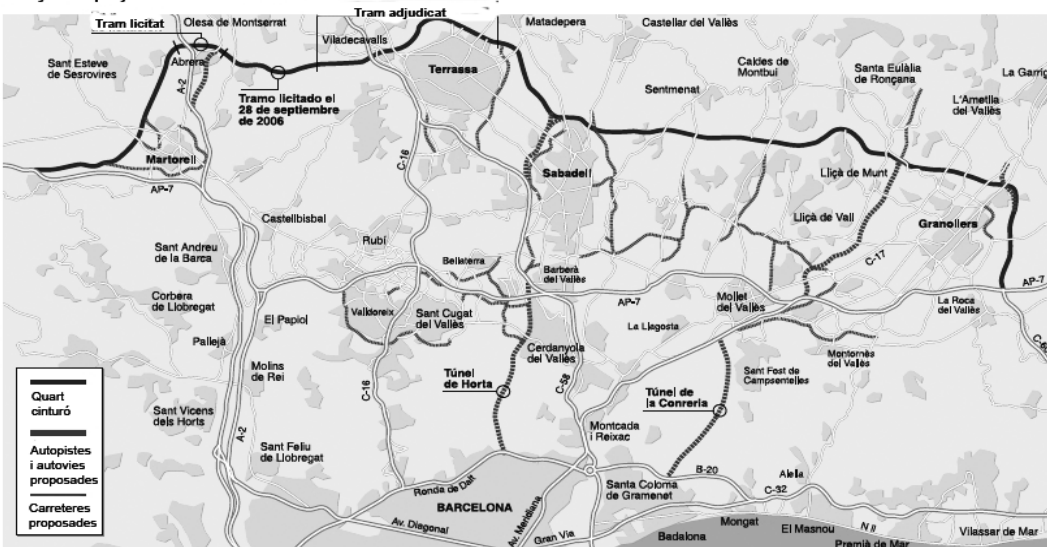
DPTOP (1995): *Pla territorial general de Catalunya*. Barcelona: Departament de Política Territorial i Obres Públiques de la Generalitat de Catalunya.

QUERALT, Arnau [et al.] (1997): *L'impacte del Quart Cinturó sobre el medi humà de Santa Eulàlia de Ronçana (Vallès Oriental)*.

RUEDA, Salvador (1995): *Ecologia urbana. Barcelona i la seva regió metropolitana*. Barcelona: Beta Editorial.

Altres fonts: Plataforma Quart Cinturó i ADENC.

Traçat del projecte del Quart cinturó



Traçat previst per al mal anomenat Quart cinturó

La veu del carrer

Entrevista a Raül Garcia i Xavi Català, membres de l'EROL

Què és l'EROL?

L'Erol és un agrupament escolta vinculat al col·legi La Salle, però obert a tothom, amb l'objectiu d'educar en el lleure nois/es i joves seguint la metodologia escolta. Erol significa conjunt de bolets, i el nom es deu al fet que els nostres grups de nanos, les unitats, porten el nom de bolets.

Quins objectius persegueixen els agrupaments escoltes?

L'escoltisme va sorgir per formar persones amb valors i crítiques i compromeses amb el seu entorn. Eduquem en el servei als altres, la descoberta de la natura, l'espiritualitat, la descoberta i la implicació en el país...

10 anys! Suposo que ha canviat molt la manera de ser i de fer de l'EROL en aquest temps, no?

En els objectius inicials, en el tarannà de l'agrupament, som fidels al projecte inicial de l'Erol. Amb els anys hem anat millorant en formació, compromís, estil i identitat.

Què significa formar part d'un agrupament escolta a nivell de monitor? I a nivell de nen o nena?

Com a monitor, com a cap, és fer un voluntariat molt compromès i estar implicat en la xarxa associativa del poble. Demana moltes hores de dedicació, de treball, reunions... però al mateix temps t'aporta moltes satisfaccions i t'ho passes molt bé.

Com a nen/a, estar sovint en contacte amb la natura, fer amics, participar de les activitats del poble, ser el protagonista de les seves pròpies activitats...

Els nens i nenes d'ara són iguals als de fa deu anys? Vull dir, hi ha la mateixa afició

pel CAU que fa deu... vint anys?

La nostra història és curta, i en aquests 10 anys bàsicament hem notat que els nens/es s'identifiquen més amb el cau i es comprometen més. D'altra banda, parlant amb altres agrupaments i exescoltes, fa 20 o 30 anys la gent que anava al cau ho feia perquè era l'única activitat de lleure a fer als pobles, a part dels esports, i ara tenim més competència, per això els agrupaments estan perdent caps i nens/es.

Relleu generacional?

Aquest últims anys, han anat pujant promocions petites de nois/es del cau que han volgut ser caps. La previsió és bona, però no és fàcil que la gent es quedi gaire temps i es pugui fer un relleu en condicions. S'ha de treballar molt perquè els caps estiguin a gust i se sentin recompensats.

Com s'hauria de potenciar?

Ui... si algú té la resposta que ens l'expliqui. Una tasca com aquesta exigeix molta dedicació i, com que és voluntariat, la gent dona el que pot. A tots ens agradaria que els caps duressin molts anys per tenir gent amb experiència dins l'agrupament, però el ritme de vida d'avui dia ens ho posa difícil. Hi ha una part molt important que recau en la feina que es fa a l'agrupament, motivant els caps i fent-ne seguiment perquè visquin de manera positiva la seva tasca. A nivell extern, potser agrairíem més reconeixement social de la nostra tasca, que és educativa, i més suport de l'administració, posant-nos les coses més fàcils.

Quins projectes esteu desenvolupant actualment?

Ara mateix estem submergits en el projecte de la celebració dels nostres 10 anys. Ja hem fet algunes activitats, com "10 anys, 10 cims", el macrofulard de 200 m²... però encara ens en

queden moltes d'altres, com un dia de servei al poble ("10 anys de servei"), una trobada de pares i mares de dos dies, l'exposició al setembre i la festa final amb sopar i concert amb tothom que hagi passat per l'agrupament (agafeu agendes, el 27 de setembre). A més, enguany fem uns campaments molt especials: tot l'agrupament anem a fer el camí de Santiago.

Pot competir, si és que ha de competir, aquesta opció de lleure amb l'avanç inexorable dels nous models d'oci dirigits cap als més petits?

És clar que cada dia els models d'oci tendeixen a ser consumistes i individualistes, i això perjudica tot l'associacionisme en general. Per això la nostra proposta, creiem, és necessària per donar alternativa a aquest model.

Quins projectes teniu pensat desenvolupar en el futur?

Esperem tenir relleus estables i seguir amb el dinamisme actual de l'agrupament.



L'EROL, feliç, un cop al cim de la Pica d'estats

Dimecres de mercat

El centre comercial, a debat

1. Què et sembla que s'estigui construint un centre comercial a l'entrada del poble?
2. Com creus que pot afectar el comerç local de Sant Celoni?
3. En general, la gent que ve de fora entra fins al centre del poble. Què et sembla que amb el centre comercial això pugui canviar?
4. Creus que en seràs usuari/usuària?
5. Trobes bé que els locals d'oci estiguin marxant cap a fora del poble?



Josep Majó

1. Com a botiguer penso que hi haurà un excés d'oferta comercial a Sant Celoni, cosa que pot anar en detriment de llocs de treball de les botigues de sempre.
2. El pot afectar per l'oferta i l'animació de dins el poble. Pot perdre vida.
3. Això farà que perdem clients. Una solució que necessita urgentment Sant Celoni és un pàrquing al centre del poble per al comerç, per donar-hi resposta, i una alternativa al centre comercial.
4. No, perquè no m'agrada gens el menjar ràpid i no tinc temps per anar al cine.
5. Em sembla bé que es traslladi l'oci nocturn perquè farà disminuir el soroll. Però no em sembla bé per a la restauració, per exemple, perquè l'oferta del poble és més que suficient i, a més, de qualitat.



Pepi Espinosa

1. Em sembla regular per la meua feina, perquè la gent marxarà cap a fora.
2. Les botigues se'n ressentiran, tal com se'n van ressentir quan van començar a sortir els supermercats, que els van fer bastant mal. A més, a mi m'agrada el petit comerç.
3. Em sembla malament, perquè Sant Celoni podrà perdre vida.
4. No gaire, perquè jo compro un cop al mes i a l'engròs.
5. Pot empobrir la vida del poble.



Eli Vives

- 1 i 2. No m'agrada perquè no serà bo per al comerç local, el comerç de sempre, és possible que molta gent ja no entri perquè podrà comprar a fora.
3. Malament, perquè traurà molta vida al poble.
4. És inevitable, tots en serem usuaris.
5. Gens, perquè a mi m'agrada que el poble tingui vida, i això n'hi traurà.